

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XIII. ročník, január-február 2013, 1. číslo

Prežívame Rok sv. Cyrila a Metoda a Rok viery. Našich vierozvestov máme aj v našom kostole.

foto iš

A po Vianociach ticho...

Patrik Bacigál

Pred Vianocami sú nemocnice, detské domovy, zariadenia sociálnej starostlivosti, útulky a podobné inštitúcie obliehané sponzormi a ďalšími dobrodincami. Je to určite šľachetné, potrebné a dôležité. Časť týchto ľudí pravidelne pomáha a zaujíma sa o ľudí, ktorí sú v núdzi. Niektorí si potrebujú upokojiť svedomie, no a iným to možno prikázal šéf, aby mala firma dobré meno. Možno by ani všetky tieto dôvody neprekážali, hlavne, že sa pomoc dostane tam, kam treba. A nakoniec

každý nejakto začínal, aj samaritáni!

Materiálna pomoc je základ na prežitie, podobne sa bez peňazí nezaobíde nákup prístrojov do nemocnice, ani nový elektrický vozík. Peniaze nemôže poskytnúť každý a treba si vážiť každú pomoc. Čo by však mohol urobiť takmer každý, je venovať kúsok zo seba a svojho času. Je to dnes možno fráza, ale je to pravda. Nedávno som sa rozprávala s chlapcom z detského domova. Na Vianoce sa netešil. Prečo by aj.

Jeho kamarát ide na Vianoce k tete, no jeho brat sa o neho nezaujíma a rodičia už vôbec nie. Nezostane mu nikto s kým by naozaj chcel byť. Darčeky pod stromčekom ho nezaujmajú. Pred Vianocami navštívil niekoľko koncertov, do domova dostali nové počítače, obleka sa moderne. Určite nemá všetko, ale nie je to pre neho prvoradé. Keď prišli na oslavu Dňa detí motorkári, deti boli celé bez seba a oželeli aj nanuk, len aby sa odviezli s chlapíkmi v kožených nohavičkách. Náš

údržbár si s deťmi rozumie tak skvele, až mu niekedy závidím, a pritom nemá žiadne pedagogické vzdelanie. Jednoducho ide okolo a zahrá si s deťmi futbal alebo stolný tenis, ukáže deťom kotoľňu a máme o čom hovoriť celý týždeň. Nie je sponzor (ak sa nepočítajú slivky a orechy, ktoré vyľahuje z vrečka), ale pre deti je potrebný. Malo by to byť tak, že každý pomáha ako vie. Bolo by skvelé, keby sa to nedialo len na Vianoce!

Mirka Gregušová

Prežili sme!

Možno ste videli film prežiť, kde skupina športovcov po havárii lietadla bojuje o prežitie. Ten film je nakrútený podľa skutočnej udalosti.

V poslednej dobe sme počuli veľa o konci sveta, ktorý mal prísť 21.12.2012 a to podľa rôznych predpovedí... Vidíme, ako to dopadlo, vidíme, že predpovede o konci sveta nemajú nič spoločné v Božím slovom. Presnejšie aj Božie slovo má prorocké texty, ktoré nám ale nechcú povedať kedy to bude, ale že máme žiť so svojim Bohom. Lebo tým vyjadrujeme, že chceme byť s Ním vo večnosti tak, ako s ním chceme žiť na tomto svete. To ale znamená, že dôležitejšie ako koniec sveta je naša pripravenosť a nie zvedavosť. Pripravenosť, ktorá vyjadruje naše rozhodnutia, myšlienky, túžby plány, slová, skutky... a pri ktorých hľadáme zhodu s Božou vôľou. A nie presadzovanie a potvrdzovanie tej svojej.

Špecifickou skupinou problémov pre nás kresťanov je ignorovanie 1. prikázania Desatora – a to častokrát „vďaka“ nami zapríčinenej nevedomosti, za ktorú máme zodpovednosť. Máme totiž rásť vo svojej viere, spoznávať ju a hlavne Toho, v koho veríme. A náš Boh je žiarlivý Boh – alebo v Neho veríme a žijeme s Ním alebo nás nebude nútiť do svojej prítomnosti v našom živote a tak zostaneme (napriek tomu, že sa modlíme, chodíme do kostola...) bez Neho. Ako sa to môže prejavovať v konkrétnom živote?

Všetkým duchovným balastom, ktorý nás zaplavuje a ponúka nám často bezbolestné riešenia a to nie sú iba iné náboženské systémy. Rôzni anjeličkovia, obrazy, kamene, klopanie na drevo, rôzne pavedecké terapie, veštenie, horoskopy... Všetko, čo je spojené s duchovnom a nemá základ v Bohu a Ním danej ľudskej prirodzenosti (a teda postavené na vedeckom základe pri rešpektovaní Božieho zámeru s človekom).

Možno je to napísané trochu „odbornejším“ slovníkom, ale to podstatné je veľmi jednoduché. Naším bohom je ten alebo to, čo je na 1. mieste v našom živote, čomu podriaďujeme všetko ostatné. Je ním Trojjediný Boh? Sme ešte kresťania?

Nebojme sa snívať svoje sny, Boh je mocný

Na jednom kopci v lese boli tri stromy. Navzájom diskutovali o svojich nádejach a snoch. Prvý strom povedal: „Mojim snom a prianím je stať sa truhlou pokladu. Tak by som mohol byť naplnený zlatom, striebrom a vzácnymi drahokamami. Bol by som nádherne skráslený dekoratívnou rezbou, takže každý by videl tú nádheru.“

Potom druhý strom povedal: „Raz budem mocnou loďou. Budem prevážať kráľa a kráľovné cez vody a plaviť sa po celom svete. Každý sa bude cítiť so mnou bezpečne, pretože sila trupu lode bude mohutná.“

Nakoniec tretí strom povedal: „Ja chcem vyrásť a byť najvyšší a najsilnejší strom v lese, takže ľudia ma budú vidieť na vrchole kopca a pohliadnu hore k mojim vetvám, ktoré siahajú až k nebu a pomyslia si, ako som svojimi vetvami blízko Boha. Budem najväčším stromom po celý čas a ľudia si ma budú stále pamätať a pripomínať.“

Po pár rokoch ich modlitieb za uskutočnenie svojich snov, prišla k stromom skupina drevorubačov. Keď jeden drevorubač prišiel k prvému stromu, povedal: „vyzerá skutočne ako silný strom, myslím, že by som mal možnosť predať drevo tesárom“ a začal strom zotínať. Strom bol šťastný, pretože vedel, že z neho tesár urobí truhlu na poklady.

Pri druhom strome drevorubač povedal: „toto je silný strom, mohol by som predať drevo v lodeniciach.“ Druhý strom bol tiež šťastný, lebo vedel, že je na svojej ceste stať sa mohutnou, kráľovskou loďou.

Tretí strom, keď k nemu drevorubači prišli, dostal strach, pretože vedel, že ak ho zotne, jeho sny, byť najväčším stromom, sa už nikdy neuskutočnia. Jeden z drevorubačov povedal: „Nepotrebujem nič zvláštneho zo svojho stromu takže si vezmem tento“ a zoťal ho.

Keď sa prvý strom dostal k tesárom, bola z neho urobený krmelec pre zvieratá. Bol umiestnený do chlieva a naplnený senom i slamou. Toto vôbec nebolo to, čo si prial a za čo sa tak vrúcne modlil.

Druhý strom bol rozrezaný a bola z neho vyrobená malá rybárska loďka. Jeho sny, že sa stane mohutnou loďou, prevážajúcou kráľa, tiež skončili.

Tretí strom bol rozrezaný na väčšie kusy dreva a položený na púste miesto v temnote.

Uplynulo viac rokov a stromy už na svoje sny dávno zabudli.

Potom jedného dňa muž a žena prišli do chlieva. Ona porodila a položila dieťa na slamu do krmelca - do jasiel - , ktoré boli vyrobené z prvého stromu. Strom mohol cítiť dôležitosť tejto udalosti a vedel, že drží najväčší a neprekonaný poklad v celých dejinách ľudstva.

O pár rokov neskôr skupinka mužov vstúpila na rybársku loďku, vyrobenú z druhého stromu. Jeden z nich bol unavený a zaspal. Zatiaľ čo sa plavili na mori, prišla veľká búrka a strom vedel, že nie je tak dosť silný, aby mohol búrke odolať. Muži zobudili spiaceho muža a On vstal a zvolal: „Utíš sa!“ a búrka utíchla. Vtedy strom vedel, že niesol Kráľa Kráľov na svojej loďke. A sen sa mu splnil nad jeho očakávania.

Konečne niekto prišiel a vzal tretí strom. Bol nesený mužom cez ulicu, kde sa mu ľudia vysmievali a zosmiešňovali ho. Keď prišli na dané miesto a zastavili, muž bol pribitý na ten strom a pozdvihnutý k nebu, aby zomrel na vrchole kopca. Keď prišla nedeľa, strom si uvedomil, že bol dosť silný na to, aby mohol stáť na vrchole kopca a byť tak blízko Boha ako len bolo možné. Ešte stále keď sa ľudia naň pozerajú, dívajú sa hore k nebu a pritom myslia na Boha, pretože Ježiš bol na tomto strome ukrižovaný, aby nás vykúpil.

Nie vždy vieme, aké má Boh s nami úmysly. Často sa ti nezdá, že veci idú podľa tvojich predstáv, ale vedz, že Boh má pre teba plán. Pokiaľ vložíš svoju dôveru na Boha, On ti dá veľké dary. Každý z tých troch stromov získal to, po čom túžil, ibaže nie cestou, ktorú si predstavovali.

Môžeme ale vedieť, že Jeho cesty nie sú naše cesty, **ale tie Jeho sú vždy tie najlepšie.**

Zdroj internet,
pripravila Dária Jajcayová

V septembri hody, v decembri výročie posviacky chrámu

Každý rok okolo 8. septembra, keď sa v liturgickom kalendári slávi sviatok Narodenia Panny Márie, máme v Smoleniciach hody. Vtedy si pripomíname titul, teda zasvätenie kostola. Po mnohých rokoch slávime opäť aj výročie posviacky chrámu vo výročný deň jeho posvätenia.

V minulosti bolo veľa kostolov posviacaných v deň sviatku, ktorému mal byť kostol zasvätený. Takže titul kostola aj výročie posviacky sa vo farnostiach oslavovali v rovnaký deň. V Smoleniciach však tieto dve slávnosti nespádajú pod jeden dátum.

Smolenice mali kostol zasvätený Panne Márii už koncom 13. storočia. Bol však oveľa menší ako dnešný (nemal ani vežu) a postupom času prestal vyhovovať množstvu veriacich. V štyridsiatych rokoch 17. storočia sa preto pristúpilo k zbúraniam veľkej časti stavby. Iniciátorom radikálnej prestavby kostola bol smolenický zemepán gróf Gabriel Erdódy s manželkou Máriou Pálfiovou, ktorý mal patronátne právo nad kostolom. Patronátne právo mu umožňovalo vybrať farára do farnosti, mať v kostole vyhradené miesto na bohoslužbách, možnosť pochovania v krypte kostola, ale aj povinnosť starať sa o jeho údržbu či financovať chod fary.

Zo starého kostola zostala iba svätyňa, sakristia a bočné steny lode. V priebehu dvoch rokov kostol predĺžili a nadstavali, bola postavená aj nová veža. Celú stavbu dokončili v roku 1644. V kanonickej vizitácii smolenickej farnosti, konanej v roku 1673, sa uvádza, že novovybudovaný smolenický kostol i hlavný oltár posvätil v nedeľu po Vianociach v roku 1647 čanádsky biskup Ferdinand Pálfi, bratranec zemepánovej manželky Márie. A podľa chronologických tabuliek pripadla nedeľa po Vianociach roku 1647 na 29. december.

Dňa 29. decembra 2012 sme teda spoločne oslávili 365. výročie posviacky farského kostola Narodenia Panny Márie.

Ivana Janáčková

Kostol Narodenia Panny Márie v Smoleniciach

foto iS

Správa o stave farnosti

(údaje v zátvorkách sú z roku 2011)		zo Smoleníc – 18 (13)	
Krstov	chlapci – 14 (7)	zo Smolenickej Novej Vsi – 2 (5)	
21 (21)	dievčatá – 7 (14)	z inej farnosti – 1 (3)	
illeg.: 7 (6)			
Sobášov		Smolenice – 7 (3)	
13 (12)		Smolenická Nová Ves – 1 (4)	
		z iných farností – 5 (5)	
Pohrebov	mužov	Zaopatrených	Smolenice – 20 (14)
	19 (8)	16 (13)	
26 (22)	žien	nezaopatrených	Smolenická Nová Ves – 6 (8)
	7 (14)	10 (9) (ženy 3 (4))	
vekový priemer 76 (74)			
Birmovaných: 0			
Prvoprijímajúcich: 21 (15)			
Počet sv. prijímaní rozdanych počas roka: asi 20 000 (asi 22 000)			

* Začali sme rok sv. Cyrila a Metoda a Rok viery. Tieto dve udalosti sú navzájom prepojené, aj keď ich začiatok a koniec nie sú v tom istom čase. Cez život sv. Cyrila a Metoda sme pozvaní znovu objavovať základy viery v našom živote.

* V tomto nám môže pomôcť aj udalosť, ktorá sa bytostne dotýka našej arcidiecézy – odvolanie arcibiskupa Róberta Bezáka z pastoračného riadenia trnavskej arcidiecézy. Dostávame sa ku otázkam, ktoré sa dotýkajú našej osobnej viery, jej podstaty – na čom sme ju mali postavenú? Nesklamali nás skôr ľudia ako Kristus? Dokážeme v Katolíckej cirkvi vidieť Kristovu nevestu, o ktorú sa on neustále stará a ktorému sa nič nevymklo z rúk? V dejinách Cirkvi a aj osobných ľudských dejinách svätcov sa stretávame v prvom rade s postojom lásky, ktorá hľadá skutočné Dobro. Lásky, ktorá jediná je schopná meniť aj ľudské srdcia a tým aj ľudskú stránku v Cirkvi.

* Preto ako odpoveď nielen na túto situáciu a Rok viery či Rok sv. Cyrila a Metoda má byť naša láska ku Kristovi – a jednou z foriem jej prejavu ku Kristovi je adorácia – poklona Kristovi prítomnému v Eucharistii. Preto budeme naďalej pokračovať v asi 15 minútových poklonách po sv. omšiach.

* Sv. spoveď má byť našim osobným zmierením s Bohom a to má aj dosah na to, ako me-

niť pohľad na Cirkev – nemá byť iba otázka sviatkov a treba sa na ňu pripraviť – ľaháky sú pri nej dovolené.

* Snažme sa žiť v posväcujúcej milosti a čerpať silu z Eucharistie – to nie je zákusok na sviatky.

* Na druhej strane treba povedať, že na spovedi pred Vianocami viacerí kňazi postrehli, že prišlo viacej ľudí na spoveď – zmieriť sa s Bohom. Aj z tohto faktu môžeme s nádejou pozeráť ďalej do života našej farnosti i celej Cirkvi.

* Nezabudnime sa modliť za duchovné povolania i za tých, ktorí prijímú takéto Božie pozvanie. Ale tiež aj za tých, ktorí prijímú Božie pozvanie do manželstva a novej rodiny ako aj všetkých, ktorí hľadajú cestu svojho života alebo ju nachádzajú v inom ako sviatostnom (kňazstvo, manželstvo) či rehoľnom povolaní

Ekonomická časť

*** príjmy**

- nájom z budov a polí a FS: 4982,81 (1.900)€

- milodary odovzdávané v nedeľu a sviatky do pokladničiek: 7963,71 (9.000)€

- príspevok od Obecného úradu Smolenice: 3400€ – účelová dotácia, využitých 3242,78€; 157,22€ vrátené na účet OcÚ (3400)€

- predaj tzv. Farskej stodoly: 51 060€

- celkovo príjmy: 71709,06€

*** výdavky**

- ročne elektrická energia, plyn, hostie, víno, kvety – výzdoba, sviece, tlačivá, kancelárske potreby, drobné opravy, rôzne poplatky (poistenie budov, poštovné...) dosahujú sumu spolu s energiami (energie a poplatky) asi 12 149,59€ (9.700)€

- väčšie opravy a investície: organ – z darov na tento konkrétny účel

- ozvučenie z dotácie od OcÚ – 3242,78€

- celkovo výdavky: 20 955,97€

*** stav financií**

- hotovosť v pokladni: 688,77€ (600)€ - účet vo VÚB: 54 370,05€ (5.200)€

* V materiálnych záležitostiach – je viacero vecí, ktoré by bolo dobré urobiť (SNV – odvlhčenie kostola, omietka – žiadosť o dotáciu z OcÚ; fara – tiež potrebuje viaceré opravy). Tieto veci budeme riešiť s Farskou ekonomickou radou.

Podakovania

* Na prvom mieste má byť vďačnosť Bohu za všetky dary, ktoré od neho dostávame a často si ich ani neuvedomujeme.

Ďakujem všetkým tým, ktorí pomáhali rozvoju duchovného života vo farnosti, pomocou vo farnosti, či mne osobne.

* Zvlášť chcem poďakovať (a verím, že v mene všetkých) výpomocnému duchovnímu vdp. Jozefovi Leflerovi za ochotu a kňazskú službu vo farnos-

ti – zvlášť za vysluhovanie sviatosti zmierenia; kostolníkom a organistom; tým, ktorí sa starajú o čistotu a výzdobu chrámov a ich okolie; tým, ktorí sa zapájajú do bohoslužieb čítaním Božieho slova, miništrantom, tým, ktorí vedú modlitby pred sv. omšou alebo počas rôznych pobožností...; nemožno zabudnúť na tých, ktorí sa venujú deťom a mládeži – všetkým želám, aby to, čo dávajú druhým bolo pre nich samých veľkým ziskom... Ak som na niekoho pozabudol, tak mi to prosím prepáčte.

Chcem poďakovať všetkým tým, ktorí počas tohto roka pomohli materiálne alebo svojou ochotou a prácou – Obecný úrad Smolenice, dôchodcovia svojimi brigádami – čistenie okolo kostola, kaplnky na Kalvárii, opravách, rekonštrukcia Krížovej cesty.

* Tiež by som chcel poďakovať všetkým, ktorý sa cez rôzne akcie a aktivity snažia pomáhať životu vo farnosti. Chcel by som poďakovať organizátorom, spolupracovníkom i aktívnym účastníkom: Farských dní, Redakčnej rade Smolenického Posla, Noci kostolov, Biblického čítania, modlitbovej skupine Eucharistického plameňa, spevokolom... a určite ešte ďalšie na pohľad možno malé aktivity, ktoré dotvárajú život v našej farnosti.

Patrik Bacigál,
dekan-farár

Jednoducho Afrika

Afrika je plná života. Fascinuje na každom kroku. Ľudia sú neskutočne pohostinní, ústretoví a dali by vám i to posledné. Host' do domu, naozaj Boh do domu. Je to kontinent, kde sú prítomné hodnoty, ktoré sa u nás postupne vytrácajú a hovoríme o nich už len v minulom čase. Napriek tomu je Afrika stále vnímaná ako chudobný a zaostalý kontinent. Ale chudobný na čo? Na vzťahy? Na živú vieru? Pohostinnosť? Úprimné úsmevy detí? V tom náš západný ekonomicky vyspelý svet bohato prevyšuje. Mať lepšie auto, zaobstarať si poslednú módnou vychytávku či najaktuálnejší mobil, bývať v luxusnejšej štvrti alebo ísť na lepšiu dovolenku ako sused - to je dnešný hodnotový rebríček a kritérium posudzovania. Myslím si, že Afrika nepotrebuje nás, ale my potrebujeme Afriku. Potrebujeme z nej čerpať zmysel pre radosť, pre nádej a pre život.

Migilango je hádam jedna z našich najživších filiálok, vzdialená 60 km smer buš, polia, neprijemne ťažký terén, kde sa v období dažďov niekedy nedá ani dostať. Slávenie nedeľnej eucharistie je možné len raz za mesiac, keďže náš kňaz Francis potrebuje obiehať ďalších 9 filiálok. Ľudia sú veľmi dychtiví, nedočkaví na svojho pastiera. Tento pocit by som veľmi rada dopriala mnohým našim kňazom. Byť prítomná na ich dvojhodinovej nedeľnej omši je pre mňa vždy nezabudnuteľným zážitkom. Ľudia mi podávajú ruky, vítajú ma, pýtajú sa, čo je u nás nové a kedy otvoríme škôlku aj u nich. Rozgajdané a ufúľané deti sa na mňa jeden cez druhého tlačia, chcú mi sedieť pri nohách, abo sa ma aspoň raz dotknúť. Akákoľvek návšteva zo Shelui má vždy pred oltárom vyhradené čestné miesto. Sledujem tancujúci zbor s nejakým brčkavým drobcom na kolenách a vravím si, kiez by sa s takým nasadením a choreografiou spievalo aj u nás. Po omši nasleduje ozajstné agapé pripravované vždy inou rodinou. Čím viac zjete, tým viac vám ešte prinesú a budú sa tešiť, že vám chutí. Domov vždy prídem ustatá, ale zároveň aj naplnená a to je podstatné.

Naše tanzánske Shelui privítalo tento rok až 38 „bielych“ návštevníkov z rôznych krajín sveta, priviali skvelé nápady, inšpirácie, vôňu domova i odhodlanie pomôcť. Naša oáza pokoja, ako dôverne volám naše Shelui, oslovila a dala priateľom viac ako čakali. A to je dobre, pretože chceme dávať, priblížiť africký svet aj pre druhých, aby ich mohol premieňať.

Nech je tento Rok viery naozaj požehnaný! Nech sa v nás živá viera naozaj rozhojňuje, aby sme mohli svojim životom osloviť aj druhých. To úprimne želim všetkým čitateľom Smolenického posla a zároveň vás pozývam na návštevu k nám do Tanzánie.

S pozdravom Emília Bihariová

Jablká

Skupina mladých manažérov po týždňovom školení bežala chodbami letiska. Bol piatok večer a všetci sa chceli vrátiť domov na víkend. Meškali. Ich let už bol hodnú chvíľu ohlásený.

Utekali letiskovou halou s kufríkmi, lístkami a pasmi v rukách. Zrazu sa dvaja nechtiac potkli o stánok s ovocím a vrazili do košíka s jablkami. Košík sa vysypal a jablká sa rozkotúľali po zemi.

Mladíci bežali ďalej. Ani sa nezastavili a neobzreli, aby stihli nastúpiť do lietadla. Všetci okrem jedného. Posledný z nich zo súcitu k majiteľke stánku zastal. Zakričal svojim priateľom, aby šli bez neho a zavolať manželke, že pocestuje nasledujúcim lietadlom. Vrátil sa k terminálu a videl, že všetky jablká sú ešte stále na zemi. Bol prekvapený, keď zistil, že majiteľka stánku je slepé dievča.

Dievča plakalo, veľké slzy mu stekali po lícach. Ohmatávalo podlahu, márne sa snažilo pozbierať jablká. Prechádzalo tadiaľ množstvo ľudí, no nikto sa nezastavil, akoby nikomu nezáležalo na tom, čo sa stalo. Muž si pokľakol k dievčaťu, pozbieral jablká do košíka a pomohol dať pult na miesto.

Všimol si, že veľa jablák sa pri páde potĺklo, a tak vybral peňaženku a opýtal sa dievčiny: „Si v poriadku?“ ona s úsmevom prikývla. Muž jej vložil do ruky sto eur so slovami: „Vezmi si ich, prosím. To je za tú škodu, ktorú sme ti pôsobili. Dúfam, že sme ti úplne nepokazili deň.“ Mladík odchádzal, ale dievča za nim zakričalo: „Pane...“ Zastal, otočil sa a zahľadel do jej slepých očí. Vtom sa dievča spýtalo: „Ty si Ježiš?“ Zostal nehybne stát', niekoľkokrát sa váhavo otočil, až potom pokračoval smerom k lietadlu. V duši mu rezonovala otázka: „Ty si Ježiš?“

A čo my, správame sa tak, aby si nás ľudia mohli pomýliť s Ježišom?

Zdroj internet, pripravila Dária Jajcayová

ŠTATISTIKY

KRSTY:

Mia Jakubcová, narodená 08.10.2012, pokrstená 11.11.2012
 Timotej Vlachovič, narodený 23.09.2012, pokrstený 11.11.2012
 Jakub Bittarovský, narodený 25.05.2012, pokrstený 11.11.2012
 Matúš Novák, narodený 31.10.2012, pokrstený 25.11.2012

SOBÁŠE:

neboli

POHREBY:

Mária Vrabcová, narodená 03.09.1933, zomrela 09.11.2012, pochovaná v Smoleniciach
 Milan Mocik, narodený 26.05.1945, zomrel 12.12.2012, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi
 Milan Šido, narodený 19.09.1928, zomrel 17.12.2012, pochovaný v Smoleniciach
 Michal Hlavatý, narodený 07.01.1943, zomrel 28.12.2012, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi

Vtipy

„Pán doktor, ako dopadla moja operácia?“

„Ja nie som doktor, ale svätý Peter.“

V žiadnom prípade sa nedám zaočkovať proti prasacej chrípke, veď nie som až taká sviňa. Či?

Babička na smrteľnej posteli hovorí vnučke: „Odkazujem ti svoju farmu, všetky hospodárske zvieratá, stroje a hotovosť 1 562 237 dolárov.“

„A kde je tá farma, babi?“ pýta sa vnučka.

Babička odpovedá posledným výdychom: „ Na facebooku.“

Staršia pani si kupuje v predajni MHD električenkú. Predavačka sa jej pýta: „Teta na mesiac?“

„ Ale čoby! Len tot' po Košicoch...“

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ján Jakubec, Ivana Štibraná. Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života. Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.